
TEXTE ADOPTATE

P9_TA(2020)0182

Răpirile internaționale și pe plan intern de către unul dintre părinți ale copiilor din UE în Japonia

Rezoluția Parlamentului European din 8 iulie 2020 referitoare la răpirile internaționale și pe plan intern de către unul dintre părinți ale copiilor din UE în Japonia (2020/2621(RSP))

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 1 din Declarația universală a drepturilor omului,
- având în vedere articolul 9 din Convenția cu privire la drepturile copilului (CDC) a ONU din 20 noiembrie 1989,
- având în vedere Convenția de la Haga din 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii, din 25 octombrie 1980 (denumită în continuare „Convenția de la Haga din 1980”),
- având în vedere articolul 2 și articolul 3 alineatele (1), (5) și (6) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere articolul 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Convenția de la Viena privind relațiile consulare din 1963,
- având în vedere principiile evidențiate în Rezoluția sa din 28 aprilie 2016 referitoare la protejarea interesului superior al copilului în toată Uniunea Europeană, pe baza petițiilor adresate Parlamentului European¹;
- având în vedere Orientările UE pentru promovarea și protecția drepturilor copilului din 2017,
- având în vedere rolul și activitățile coordonatoarei Parlamentului European pentru drepturile copilului în ceea ce privește problema răpirii copiilor de către unul dintre părinți și litigiile privind încredințarea și dreptul de vizită în cazul copiilor cu cetățenie UE din Japonia,
- având în vedere dezbaterile Comisiei pentru petiții din cadrul reuniunii sale din 19-20

---

¹ JO C 66, 21.2.2018, p. 2.

februarie 2020,

- având în vedere articolul 227 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, în cadrul reuniunii sale din 19 februarie 2020, Comisia pentru petiții a discutat petițiile nr. 0594/2019, 0841/2019, 0842/2019 și 0843/2019 privind răpirea copiilor de către unul dintre părinți și dreptul de vizită în cazul cuplurilor de naționalitate mixtă, atunci când unul dintre parteneri este cetățean al UE și celălalt al Japoniei;
- B. întrucât în aceste petiții se exprimă preocuparea cu privire la bilanțul mediocru al Japoniei în ceea ce privește executarea hotărârilor judecătorești de returnare a copiilor în cadrul procedurilor aferente Convenției de la Haga din 1980 și, de asemenea, cu privire la lipsa mijloacelor de a pune în aplicare drepturile de vizită și de acces, împiedicând astfel părinții din UE să mențină o relație semnificativă cu copiii lor care locuiesc în Japonia;
- C. întrucât numărul important de cazuri nerezolvate de răpire a copilului de către unul dintre părinți în care unul dintre părinți este cetățean al UE, iar celălalt este cetățean japonez este alarmant;
- D. întrucât legislația japoneză nu prevede posibilitatea încredințării comune sau a exercitării autorității părintești de către ambii părinți; întrucât s-a demonstrat de către diferite surse că răpirea copiilor este o formă gravă de abuz asupra copiilor;
- E. întrucât drepturile de acces sau de vizită ale părinților de care este separat copilul sunt foarte limitate sau inexistente în Japonia;
- F. întrucât toate statele membre sunt părți la Convenția de la Haga din 1980 și la CDC;
- G. întrucât Japonia a aderat în 2014 la Convenția de la Haga din 1980 și este parte la CDC începând din 1994;
- H. întrucât copiii care sunt cetățeni ai UE și locuiesc în Japonia trebuie să aibă dreptul la protecția și îngrijirea necesare pentru bunăstarea lor; întrucât ei își pot exprima liber opiniile; întrucât opiniile lor trebuie luate în considerare în problemele care îi privesc, în funcție de vârsta și gradul lor de maturitate;
- I. întrucât părinților le revine responsabilitatea principală pentru creșterea și educarea copilului lor; întrucât părțile sunt obligate să depună toate eforturile pentru a asigura recunoașterea principiului potrivit căruia ambii părinți au responsabilități comune pentru creșterea și educarea copilului lor;
- J. întrucât, în toate acțiunile care-i privesc pe copiii cu cetățenie UE din Japonia, trebuie să primeze interesul superior al copilului;
- K. întrucât toți copiii cu cetățenie UE din Japonia trebuie să aibă dreptul de a întreține cu regularitate relații personale și contacte directe cu ambii părinți, cu excepția cazului în care acestea sunt contrare interesului lor;
- L. întrucât părțile au obligația de a garanta că niciun copil nu este separat de părinți împotriva voinței sale, cu excepția cazului în care autoritățile competente decid, sub rezerva unui control judiciar și conform legislației și procedurilor aplicabile, că această

separare este necesară în interesul superior al copilului; întrucât o astfel de hotărâre poate fi necesară într-un caz special, cum ar fi un caz care implică abuzuri sau neglijență din partea părinților sau un caz în care unul dintre părinți locuiește separat și trebuie luată o decizie privind domiciliul copilului;

- M. întrucât părțile sunt obligate să respecte dreptul copilului care este separat de unul sau de ambii părinți de a menține relații personale și contacte directe cu ambii părinți în mod regulat, cu excepția cazului în care acest lucru este contrar interesului superior al copilului;
- N. întrucât, pentru a asigura înapoierea la timp a copilului, toate părțile la Convenția de la Haga din 1980 trebuie să se angajeze să pună în aplicare acte legislative și măsuri naționale care sunt compatibile cu obligațiile și îndatoririle lor prevăzute în tratat;
- O. întrucât un copil ai cărui părinți locuiesc în state diferite trebuie să aibă dreptul de a menține în mod regulat, cu excepția unor circumstanțe excepționale, relații personale și contacte directe cu ambii părinți;
- P. întrucât președintele Franței, Emmanuel Macron, prim-ministrul Italiei, Giuseppe Conte, și cancelara Germaniei, Angela Merkel, au vorbit cu prim-ministrul Japoniei, Shinzo Abe, în numele unor părinți francezi, italieni și germani, iar ambasadorii europeni în Japonia i-au adresat o scrisoare comună ministrului justiției din Japonia cu privire la răpirea copiilor de către unul dintre părinți;
- Q. întrucât la Consiliul pentru Drepturile Omului al Organizației Națiunilor Unite a fost depusă, în august 2019, o plângere oficială de către părinți ai căror copii au fost răpiți de celălalt părinte;
- R. întrucât coordonatoarea Parlamentului pentru drepturile copilului a sprijinit părinți în cazuri individuale și a discutat începând din 2018 cu autoritățile japoneze chestiuni specifice legate de răpirea copiilor de către unul dintre părinți și litigii privind încredințarea și dreptul de vizită în care sunt implicați cetățeni ai UE, inclusiv cu ministrul japonez al justiției în octombrie 2018 și cu ambasadorul japonez la UE în mai 2019;
- S. întrucât, la 6 martie 2020, Comisia pentru petiții și, la 5 februarie 2020, coordonatoarea Parlamentului pentru drepturile copilului au trimis o scrisoare Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR), Josep Borrell, solicitându-i ca obligațiile internaționale ale Japoniei în temeiul Convenției de la Haga din 1980 și al CDC să fie înscrise pe ordinea de zi a următoarei reuniuni comune organizate ca parte a Acordului de parteneriat strategic dintre UE și Japonia;
- T. întrucât, la cea de a doua reuniune comună a comitetului mixt înființat în cadrul Acordului de parteneriat strategic UE-Japonia din 31 ianuarie 2020, UE a solicitat Japoniei să își îmbunătățească cadrul juridic intern și punerea în aplicare efectivă a acestuia pentru a asigura respectarea deciziilor judecătorești și a angajamentelor internaționale ale Japoniei, cum ar fi CDC și Convenția de la Haga din 1980; întrucât UE a insistat, de asemenea, asupra necesității de a asigura interesul superior al copilului și de a respecta drepturile de vizită acordate părinților;

- U. întrucât, în urma rezultatului reuniunii sale din 19-20 februarie 2020, Comisia pentru petiții a trimis o scrisoare misiunii Japoniei la Uniunea Europeană, îndemnând autoritățile japoneze să respecte legislația națională și internațională privind drepturile copilului și aspectele civile ale răpirii internaționale de copii,
1. își exprimă preocuparea cu privire la situația copiilor care suferă din cauza răpirii de către unul dintre părinți în Japonia și la faptul că legile și hotărârile judecătorești pertinente nu sunt puse în aplicare peste tot; reamintește că copiii cetățeni ai UE din Japonia trebuie să beneficieze de protecția prevăzută în acordurile internaționale care le garantează drepturile;
  2. constată cu regret faptul că Japonia, în calitate de partener strategic al UE, nu pare să respecte normele internaționale în cazurile de răpire de copii; reamintește că cadrul juridic al țării ar trebui îmbunătățit, astfel încât, de exemplu, deciziile pronunțate de instanțele japoneze și de alte instanțe din țări relevante în cadrul procedurilor Convenției de la Haga din 1980 privind înapoierea copilului să fie aplicate efectiv în Japonia;
  3. subliniază că principiile drepturilor omului aplicabile copiilor depind de acțiunile guvernului japonez la nivel național; subliniază că sunt necesare o serie de măsuri legislative și nelegislative pentru a garanta, printre altele, dreptul copilului la ambii părinți; îndeamnă autoritățile japoneze să pună efectiv în aplicare deciziile instanțelor privind drepturile de acces și de vizită acordate părinților de care este separat copilul și privind menținerea de către acești părinți a unui contact semnificativ cu copiii lor care locuiesc în Japonia; subliniază că aceste decizii trebuie luate întotdeauna ținând seama de interesul superior al copilului;
  4. subliniază că cazurile de răpire de copii necesită acțiuni rapide, trecerea timpului putând avea consecințe negative pe termen lung asupra copilului și asupra relațiilor viitoare dintre copil și părintele de care a fost separat acesta;
  5. atrage atenția asupra faptului că răpirea copilului de către un părinte are un impact negativ asupra bunăstării copilului și poate avea efecte dăunătoare pe termen lung; subliniază că răpirea de copii poate duce la probleme de sănătate mintală atât pentru copil, cât și pentru părintele de care acesta este separat;
  6. subliniază că unul dintre principalele obiective ale Convenției de la Haga din 1980 este de a proteja copiii de efectele nocive ale răpirii de către unul dintre părinți prin stabilirea de proceduri prin care să se asigure înapoierea imediată a copilului în statul în care copilul își avea reședința obișnuită imediat înainte de răpirea sa;
  7. salută sprijinul acordat de coordonatoarea Parlamentului pentru drepturile copiilor și implicarea sa în soluționarea acestei situații și îi solicită să continue să lucreze împreună cu Comisia pentru petiții pentru a analiza cazurile menționate de petiționari;
  8. insistă asupra faptului că toate sistemele de protecție a copiilor ar trebui să dispună de mecanisme transnaționale și transfrontaliere care să țină seama de caracteristicile specifice ale conflictelor transfrontaliere;
  9. propune crearea, împreună cu Conferința de la Haga, a unei platforme europene de sprijin și de informare ușor de utilizat de către cetățeni pentru a oferi asistență părinților

aflați în litigii familiale transfrontaliere (de exemplu, finalizarea portalului e-justiție cu informații privind răpirea copiilor de către unul dintre părinți în țări terțe, precum și privind alte drepturi ale copiilor);

10. recomandă statelor membre să pună la dispoziția cetățenilor lor informații fiabile privind dreptul familiei și drepturile copilului în țările terțe, inclusiv alerte cu privire la dificultățile cu care se pot confrunta în țări precum Japonia în caz de divorț sau separare;
11. salută angajamentul Comisiei de a continua să ridice problema în fiecare forum posibil, inclusiv în cadrul Comitetului mixt al Acordului de parteneriat strategic UE-Japonia;
12. invită VP/ÎR să includă această chestiune pe ordinea de zi a următoarei reuniuni organizate în cadrul Acordului de parteneriat strategic dintre UE și Japonia; invită autoritățile japoneze să aplice codurile penale și civile din această țară;
13. reamintește că, în conformitate cu Convenția de la Haga din 1980, autoritățile japoneze sunt obligate să se asigure că autoritățile centrale își îndeplinesc obligațiile prevăzute la articolul 6 și la articolul 7, care includ sprijinirea părinților de care este separat copilul pentru ca aceștia să poată să mențină contactul cu copiii lor;
14. reamintește că autoritățile japoneze sunt obligate să respecte dispozițiile Convenției de la Viena cu privire la relațiile consulare, în așa fel încât să le permită reprezentanților statelor membre să își îndeplinească îndatoririle consulare, în special în cazurile în care este în joc interesul superior al copiilor și drepturile părinților acestora (cetățeni ai UE);
15. subliniază că limitarea sau refuzarea totală a drepturilor de acces și de vizită ale părinților este contrară articolul 9 din CDC;
16. solicită Comisiei și Consiliului să evalueze obligațiile părților la CDC, în special dreptul copilului de a menține relații personale și contacte directe cu ambii părinți în mod regulat, cu excepția cazului în care acest lucru este contrar interesului superior al copilului;
17. invită, în acest sens, autoritățile japoneze să urmeze recomandările internaționale de a introduce schimbările necesare în sistemul juridic al țării și de a institui posibilitatea încredințării comune sau a exercitării autorității părintești de către ambii părinți după încheierea relației dintre aceștia, pentru a-și alinia legislația internă la angajamentele internaționale pe care și le-au asumat și pentru a asigura că drepturile de vizită și de acces reflectă obligațiile care le revin în temeiul CDC; invită autoritățile japoneze să își respecte angajamentele în raport cu CDC, pe care au ratificat-o;
18. invită autoritățile japoneze să coopereze mai bine cu UE și să permită aplicarea efectivă a drepturilor de acces și de vizită acordate prin hotărâre judecătorească părinților de care a fost separat copilul;
19. invită Comisia să acorde o atenție deosebită recomandărilor privind medierea transfrontalieră primite din partea tuturor părților interesate relevante de la nivel național și al UE;
20. solicită o cooperare internațională sporită între statele membre și cu țările terțe în vederea punerii în aplicare a întregii legislații internaționale privind protecția copilului

și, în special, a Convenției de la Haga din 1980;

21. subliniază că este esențial să se monitorizeze în mod adecvat situația ulterioară hotărârii judecătorești, inclusiv atunci când aceasta presupune contactul cu părinții; invită statele membre să facă cunoscut, prin intermediul ministerelor de afaceri externe și al site-urilor ambasadelor lor din Japonia, riscul de răpire a copiilor în această țară și comportamentul autorităților japoneze în această privință;
22. invită Consiliul să intensifice cooperarea dintre sistemele de alertă privind răpirile de copii cu implicații transfrontaliere instituite în statele membre, să lucreze, alături de Comisie, la instituirea unor mecanisme de alertă pentru copii, acolo unde acestea lipsesc, și să raporteze cu privire la încheierea acordurilor de cooperare aplicabile care vizează cazurile de răpire transfrontalieră pe baza orientărilor Comisiei pentru promovarea și protecția drepturilor copilului;
23. invită statele membre să depună eforturi comune și să includă această chestiune pe ordinea de zi a tuturor reuniunilor bilaterale sau multilaterale cu Japonia, pentru a face presiuni asupra autorităților japoneze să pună în aplicare pe deplin obligațiile care le revin în temeiul legislației internaționale privind protecția copilului;
24. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei Europene, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și Guvernului și Parlamentului Japoniei.